

### Avstrijci se uspešno ustavljajo Rusom.

Zmagali v več bojih v Bukovini in drugod. Vkljub temu Rusi še vedno napredujejo.

Tudi na zapadu ljuti boji.

Ob Soči vsi laški napadi odbiti, vendar poročila Rim uspehe.

Rim, 6. jul., čez London. — Današnje naznanilo vojnega urada se glasi: "Med Lagarinsko in Sugarsko dolino se je naša ofenziva včeraj nadaljevala. V Adiški dolini in v zgornji Astiški krnici je naš pritisk prisilil sovražnika k umiku.

"Na Asiški visoki planoti je naše topništvo obstreljevalo sovražne linije. V Campelli dolini je sovražnik zapustil postojanke, ki jih je še obdrževal na Prima-Lunetti.

"Na ostali fronti do morja so bili topniški boji s prestanki. V odseku Sv. Martina je sovražnik podjel napad s plinom brez uspeha. Vzhodno od Sela smo odbili napad proti postojankam, ki smo jih nedavno zavzeli."

7 Avstrijcev ujelo 266 Lahov.

Berlin (brezlično v Sayville), 7. jul. — Naznanilo avstro-ogrškega vojnega urada z dne 3. julija se glasi:

"Laška fronta: Sovražno topništvo in metavci min so bili izredno delavni in višinskim postojankam pri Dobrodo, zlasti v odseku južno od Monte Deisidusi. V odseku Marmolate so se pripetili posamni boji z ročnimi granatami. Kakor v odseku Marmolate, tako so bili ob celi fronti od Brente do Adiče sovražni napadi odbiti.

"V odseku Monte Interotto je poročnik Kaiser s šestimi vojaki 26 avstro-ogrškega bramborskega polka ujelo 266 Italijanov, med katerimi so se nahajali štirje častniki. Avstrijci so presenetili sovražne strojnopuškni oddelek. Na nekem drugem mestu je bilo včeraj ujetih 13 častnikov in 366 vojakov."

Lahi ob Soči odbiti.

Dunaj, 8. jul. (Čez London, 9:40 zv.) — Nocoj objavljeno uradno poročilo avstro-ogrškega vojnega urada pravi: "Laška fronta: V soškem odseku je bil topniški boj raztegnjen do Gorice in predmostja pri Tolminu. Po močni topniški pripravi so Italijani ponoči večkrat napadli višinske hrbe pri Tržiču (primorskem). Napadi so bili z znatnimi izgubami za sovražnika odbiti."

"V južni Sugarski dolini se nadalju-

jejo napadi 20. in 22. laškega vojnega zbora proti naši fronti med Cimadici in Monte Zebio."

Ruska fronta.

Dunaj, 6. jul. (Čez London.) — Z dnešnje poročilo avstro-ogrškega vojnega vodstva se glasi:

"Blizu Sadzadke se je posrečilo močnejšim četam sovražnikovim prodreti v naše postojanke. Sedaj obdržujemo linijo raztezajočo se kakih pet milj zapadno, kjer smo odbili vse napade. "Jugozapadno in severozapadno od Kolomeje smo obdržali naše postojanke proti vsem sovražnim naporom.

"Jugozapadno od Bucacza smo po ljutem boju ob potoku Koropice vzeli nazaj našo linijo. Obupni boji so bili včeraj ob kolenu reke Styr, severno od Kolkov, s premenljivimi uspehi."

Hindenbura ujel 50 Rusov.

Berlin, 6. jul. — Vojni urad je naznanil danes med drugim sledeče: "Armada skupina feldmarsala von Hindenbura: Jugovzhodno od Rige in na mnogih točkah fronte med Postavy in Višnjemom so bili nadaljnji delni ruski napadi odbiti. Jugovzhodno od Rige je bilo petdeset Rusov ujetih med protinapadom.

Ljuti boji na jugu.

"Armada skupina princa Leopolda: Skrajno ljuti boji, zlasti v okraju jugovzhodno od Vorodiša in južno od Darova, so bili povsod nam v prid. Ruske izgube so bile znatne.

"Armada skupina generala von Linsingena: Bitke pri Kosciuchowki in v bližini Kolkov še niso končane. "Armada skupina generala grofa von Bothmera: Na fronti odseka Barysz je bila obramba po odbitju ponovnih sovražnih napadov deloma premeščena v odsek Koropjec. Ruski naskoki so se večkrat zlomili pred nemškimi linijami na obeh straneh Chocimira, jugovzhodno od Tlumacza."

Rusi poročajo uspehe.

Petrograd, 6. jul. — Skoro pol milijona Avstrijcev in Nemcev je bilo usmrčenih, ranjenih in ujetih, odkar je general Brusilov začel svoj veliki pogon dne 4. junija. Vojni urad je naznanil danes, da so včeraj Rusi ujeli več nego 10,000 Avstrijcev in Nemcev, od katerih je bilo 5,000 ujetih na fronti ob Dnjestru. Skupno število ujetnikov do danes je v okroglih številkah 235,000, od katerih je 4,500 častnikov. Skrbne cenitve po vojaških veščakih, utemeljene na najboljših virih, navaja-

jo število usmrčenecv in ranjencev od 200,000 do 230,000. Avstrijci prevladujejo med ujetniki, a med mrtvimi in ranjenci je baje prav velik odstotek Nemcev.

Vojni plen je neizmeren. Po nizki cenitvi znaša 250 topov raznih velikosti in nad 700 strojnih pušk. Poleg tega so ogromne množice streliva, zalog in vozil prišle v roke Rusom.

Ogrožajo celo avstro-nemško linijo.

Uspeh generala Lečičkega zapadno od Kolomeje, kjer je prerezal železnico na Ogrsko pri Mikuliczynu, pomembni nov udarec za avstrijsko obrambo v vzhodni Galiciji. Severozapadno od Kolomeje so njegove čete deset milj daleč od Nadvorne, precej v ozadju avstrijskega desnega krila nasproti Tarnopola med rekama Stripa in Zlota Lipa.

Na skrajno desnem krilu Brusilovove fronte Rusi ljuto napadajo Nemce pri Czartorysku in Kolkih. Predrl so več linij sovražnih utrdbe tamkaj in ogrožajo stran nemških postojank pred Lutskom. Ti uspehi so znatno zmanjšali pritisk na rusko središče v tistem okrožju.

Drug zanimiv položaj se razvija pri Baranovičih, kjer so se ruski težki topovi približali temu važnemu železniškemu vezišču.

Avstrijsko vojno naznanilo.

Berlin, 7. jul. (Brezlično v Sayville.) — Naznanilo avstro-ogrškega vojnega urada z dne 3. julija se glasi:

"Ruska fronta: V Bukovini se ni pripetilo nič važnega. "Boji blizu Kolomeje v Galiciji so se razširili. Močan sovražnikov sunek zapadno od mesta je bil s protinapadom ustavljen. Jugovzhodno od Tlumacha so nemške in avstro-ogrške čete odbile sovražni napad na fronti pol drugega kilometra. Sovražnik je napadel predvsem z ogromno množino konjištva.

"V okrožju južno od Lutska v Volhiniji sta nemška (!) zavezništva s svojimi napadi pridobila nadaljnega ozemlja. Silni ruski napadi zapadno od Lutska so bili odbiti. Ruski konjiški naskok v odseku Zloczevka se je tudi izjalovil.

"Severozapadno od Baranovičev so močni nemški in avstro-ogrski oddelki odbili velike sovražne napade, pripravljene po močnem topniškem streljanju. Boji tu se še vrše."

Nemško uradno poročilo.

Berlin, 7. jul. (Čez London.) — Po danes objavljenem poročilu nemškega vojnega urada so se na vzhodni fronti v odseku nemških postojank v Volhiniji, raztezajočem se proti Czartorysku, Nemci pod pritiskom ruske premoči umaknili v novo obrambno postojanko.

Poroča se, da so bili Rusi ob obeh straneh Sokula v Volhiniji potisnjeni nazaj. Težki ruski napadi na čete feldmar-

### NEMSKI PODMORSKI ČOLN DOPLUL V Z. D

Kljuboval vojni nevarnosti na morju ter dospel po 16dnevni vožnji v Norfolk, Va.

Zasledovan po križarkah.

Na krovu 750 ton dragocenih barvil in Viljemovo pismo na Wilsona.

Norfolk, Va., 9. jul. — Nemški podmorski čoln "Deutschland" je dospel davi ob 1. uri 45 minut v Norfolk. Sprejela ga je ob pristanskem vohodu ladja vlačivka "Timmins", ki ga je vzela takorekoč v zaščito, nakar je bil ob 4. uri 45 minut še po kapitanu Coocke spremljen v Baltimore.

Podmorski čoln "Deutschland" je zapustil dne 23. junija neko nemško luko s posadko 29 mož. Na krovu ima naklad 1,000 ton, med drugim poštini stvari in poslanico od nemškega cesarja na predsednika Wilsona.

Strogo zastražen.

Kmalu po 10. uri je odplula obrežna ladja "Quandago" s pristanskim kolektorjem N. Hamiltonom na krovu navzgor, po zatoku proti podmorskemu čolnu. Niti kolektor, niti kapitan Chadwick nista hotela ničesar povedati o namenu svoje vožnje. Splošno mislijo, da bo podmorski čoln strogo zastražen, že zato, da se nevtiralnost ne prekrši. Podmorski čoln, ki je namenjen v pristanišče tvrčke A. Schumacher & Co., je dospel v carinišče z barvili in zdravili na krovu. Schumacher & Co. so agente Severno-nemškega Lloydja v Baltimoru. Predsednik tvrčke H. G. Hilken je izjavil, da je podmorski čoln trgovska ladja in neoborožen.

Kaj mislijo v Washingtonu.

Washington, D. C., 9. jul. — V neuračunljivih krogih tukaj mislijo glede nemškega podmorskega čolna, ki je davi doplul v Chesapeake Bay, da je podmorski čoln neoborožena trgovska ladja, ne pa vojna ladja. Ali bodo ravnali z ladjo kakor z vojno ladjo, ali kakor s trgovsko ladjo, bodo odločili, ko jo preiščejo zavezni in carinarski uradniki. Mogoče je, da spravi slučaj na dan vprašanja, ki so mednarodnemu pravu popolnoma tuja.

Vsi presenečeni.

Washington, D. C., 9. jul. — Pridhod nemškega podmorskega čolna "Deutschland" v vodovje Združenih Držav po samo 16dnevni vožnji smatrajo pomorski veščaki za najznamenitejši dogodek v zgodovini pomorskega brodarstva. To je bil prvi podmorski čoln, ki je preplul Atlantsko morje, in sicer v vojnem času varno, vkljub dejstvu, da so ga zasledovale angleške in francoske križarke. Preplul je 4,180 milj, od teh kakih 1,800 pod vodo.

Zasledovan, a utekel.

New York, 9. jul. — Nemški podmorski čoln "Deutschland" je imel štiri dni zamude, ker je bil zasledovan po britanskih in francoskih križarkah ter se je moral potapljati in pluti po ovinkih. Na krovu je imel naklad 750 ton dragocenih kemičnih tvarin in barvil.

Nadaljnji ruski uspehi.

Petrograd, 7. jul. — Nadaljujoč svoje prodiranje v krajini dolnjega Styra, so Rusi osvojili vasi Komarov in Grady ter železniško postajo Maneviči, kakor je naznanil vojni urad danes.

Te tri točke so v krajini zapadno od Czartoryska, kjer je bilo ljuto bojevanje več dni, ko so Nemci doposlali mnogo pomočnih čet, da ustavijo rusko prodiranje proti važnim strateškim postojankam proti Kovelu. Postaja Maneviči je 14 milj zapadno od Czartoryska, ob železniški progi med mestoma Sarny in Kovel. Vasi Komarov in Grady sta jugozapadno od Czartoryska. Nemški umik v tem okraju je bil naznanjen danes.

Avstrijci odbijajo Ruse.

Dunaj, 8. jul. (Čez London, 9:40 zv.) — Nocoj objavljeno uradno poročilo avstro-ogrškega vojnega urada pravi: "Ruska fronta: V Bukovini so naše čete odbile sovražnika v dolini zgoranje Moldave. Ob zgornjem Prutu in južno od Dnjestra je bilo včeraj je malo delavnosti. Zapadno in severozapadno od Bucacza se je več silnih sovražnih napadov izjalovilo.

"Južno od Lutska so bile sovražne linije ponovno potisnjene nazaj. Čete, ki so se umaknile v odseku ob Styru severno od Kolkov, so zavzele svo-

### CARRANZA ZA MIRNO PORAVNAVO.

Upati je, da vsa sporna vprašanja med Mehiko in Združ. Državami rešijo diplomati.

Villovci baje vzeli Jimenez.

Porazili Cartanzove čete kar trikrat tekom enega tedna.

Washington, D. C., 6. jul. — Mehška dejanska vlada je bila danes po svojem tukajšnjem diplomatskem agentu Eliseo Arredondo obveščena, da ameriška zavezna vlada prijazno sprejema Carranzov predlog, poravnati sporna vprašanja med vladama potom neposrednih diplomatskih pogajanj. G. Arredondo je prejel to obvestilo naravnost od državnega tajnika Lansinga, ki se je prej posvetoval s predsednikom.

Najnovejša nota.

Washington, D. C., 7. jul. — Državni tajnik Lansing je v današnji kabinetni seji predložil načrt nove note, ki je bila odposlana v Mehiko kot odgovor zavezne vlade Združenih Držav na zadnji Carranzov dopis.

Nobenega odgovora.

Washington, D. C., 8. jul. — Iz Mehike ni dospela danes nobena nadaljnja omemba o tem, kaj namerava general Carranza predlagati glede načina za mirno poravnavo spornih vprašanj ob meji. Uradniki državnega departmeta pa mislijo, da bodo tekom prihodnjega tedna zaznamovali znatni napredki v odstranjevanju vseh obstoječih težav.

V vojnem departmentu upajo, da se nad devetdeset odstotkov sklicanih 5,000 rezervistov regularne armade takoj zglašijo. Kdor se ne odzove osebnemu pozivu, ima pričakovati, da bo postavljen pred vojni sodišče.

Villovci osvojili Jimenez?

El Paso, Tex., 9. jul. — Uradno nepotrjena poročila so se raznašala nocoj na obeh straneh reke (Rio) Grande, da so Villovci, nastopajoči jugozapadno od Jimeneza, v tretjič v enem tednu porazili krdele mehške dejanske vlade in zopet osvojili Jimenez.

Zopet poštna zaplena.

New York, 6. jul. — Parnik "Nieuw Amsterdam", prihajajoč iz Rotterdama, Falmoutha in Kirkwalla, je dospel danes semkaj s 534 potniki. Pri Kirkwallu so zaplenili Angleži 369 vreč s poštnimi stvarmi, določeni za Ameriko. Samo za holandsko poslanstvo v Washingtonu določena poštna vreča je bila puščena na krovu, poleg tega ena poštna vreča za Montreal in ena paketna poslatev za neko ekspresno družbo v New Yorku.

BREZ SKRBI

pošljete denar skozi naše posredovanje v staro domovino, ker kljub vojnim zaprekam, se naše pošiljatelj izplačajo vedno točno.

Kljub temu, da ne dobite pisma od svojcev iz stare domovine, ker je bilo morda isto na onem parniku, ki je prišel v roke Angležem ali Francozom, se ni treba bati, da denar ni na varnem.

Božite brez skrbi! Dokler vidite naš oglas v listu, ni nobene nevarnosti. Če bi bila kakšna nevarnost, bi mi to v listu objavili.

Mi garantiramo vsako pošiljatev, da bo sigurno sprejeta, ali pa vrnemo denar, kadar se nam dokaže, ali če se sami prepričamo, da denar ni bil izplačan, radi enega ali drugega vzroka.

Ako slučajno ne dobi pošiljatelj nobenega obvestila o denarju, in tako ne ve, če je bil prejet ali ne, mu mi na zahtevo izposlujemo izvirno potrdilo, opremljeno s poštnim pečatom, katero je prejemnik lastnoročno podpisal, ko mu je c. k. pošta izplačala denar v stari domovini.

Mi imamo v tem oziru najboljšo zvezo in najstrožji sistem, ker naš namen je zadovoljiti vsakogar, ki se poslužuje našega posredovanja.

Danes pošljemo v staro domovino:

5 K za . . . \$ 75 250 K za . . . \$ 34.50  
10 " " . . . 1.50 500 " " . . . 67.50  
25 " " . . . 3.70 750 " " . . . 101.50  
50 " " . . . 7.10 1,000 " " . . . 137.50  
75 " " . . . 10.00 5,000 " " . . . 675.00  
100 " " . . . 13.75 10,000 " " . . . 1,350.00

Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro popolnoma zastoj, poštnem ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočnem pismu kar gotov papirnat denar.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

### AMERIKANSKI SLOVENEK

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.



AMERIKANSKI ZRAKOPLOVI IN TOPNIŠTVO V MEHIŠKI PUSTINJI. Photos by American Press Association.



Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba

Inkorp. 1. 1899. v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto...\$2.00 Za Združene države za pol leta...\$1.00 Za Evropo na leto...\$3.00 Za Evropo za pol leta...\$1.50 Za Evropo za četrt leta...\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEGO NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice pričujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 10. jul. — Doba piknikov prinaša mnogo veselja vsem tistim, ki znajo ta čas prav uporabiti. Lepo vreme zadnjih dni že samo po sebi vabi človeka v zeleno hosto, ali v hosti je še vse lepše, ako si tam v lepi družbi svojih prijateljev in znancev. Vse to naši rojaki predobro vedo, in zato prirejajo skupne piknike. Nekaj jih je že bilo, a še več pa jih bo, kajti doba piknikov se je komaj začela.

— Društvo Vit. sv. Jurija št. 3 K. S. K. J. se pripravlja na primerno proslavo 25letnice svojega obstanka, ki se bo vršila koncem tega meseca.

— G. Frank Kompare, črevljarski mojster in hišni posestnik v So. Omaha, Nebr., je praznoval praznik neodvisnosti letos v Jolietu pri svojem bratu Karlu. Obiskal je še druge znance in prijatelje ter se vrnil v Omaha koncem tedna.

— G. Matt Papich iz Peorije, Ill., je prebil zadnji teden v Jolietu na počitnicah pri svojih sorodnikih.

— Dr. Struzynski, 704 N. Chicago street, je odgovoril na vzhod za kaka dva meseca. Med njegovo odsotnostjo ga nadomešča dr. Pfeiffer.

— Umrla je zadnji teden 8 dni stara Ana, hčerka rojaka Johna Kapele.

— Rev. Father Thomas Quinn se imenuje novi župnik irške cerkve St. Mary's. Nova kaplana se nista imenovana. Prejšnji župnik, Rev. J. B. Murray, je bil prestavljen v Wilmington, a prejšnja kaplana v Chicago.

— Zrtve Četrtega. Umrla je neka miss Hazel Milligan, 1809 Collins street, za notranjimi poškodbami v bolnišnici sv. Jožefa v petek. Na dan Četrtega se je vozila v veseli družini v avtomobilu, ki se je prevrnil čez nasip v West parku v vodo. Pri tem se je omenjena gospica tako hudo poškodovala, da je čez par dni izdihnila.

— Otroška mrtvoudnost (infantile paralysis) ki se je pojavila nedavno v New Yorku in potem drugod po deželi, ogroža tudi mesto Joliet, ker se je vtihotala že v več bližnjih mest, kakor Chicago, Streator itd. Da po možnosti prepreči njen nastop tukaj, je mestni zdravstveni komisar Higgins odredil vse potrebno v njeno odvrnitev.

— Opozorjamo čitatelje na otopotpis pod naslovom "V drugič na Filipine", ki ga je spisal za naš list g. J. Cuznar.

seržant v Stric Samovi službi. Potopis je prav zanimiv, kakor je bil tudi daljši spis istega pisatelja pod naslovom "Življenje na Filipinih in njihova zgodovina", objavljena v A. S. l. 1911.

— Rural Mail Carriers of Illinois bodo imeli svojo konvencijo prihodnje leto (1917) v Jolietu.

— Žalosten slučaj. Deklica Elizabeth Dürschell, 6 let stara, je šla v petek v neko lekarno za svojo mater po neko zdravilo proti glavoboli. Njena mati je izpila žličko tistega zdravila. Bil je strup. Ko je hčerka slišala, kako njena mati stoka, je poklicala sosedo. Našli so ženo mrtvo. Policija preiskuje prodajo strupa otroku.

— Boj proti nečistemu mleku je začel zdravstveni komisar E. J. Higgins z vsjo strogostjo. Zasledil je zadnje dni več konvic nečistega mleka in pozval dotične mlekočrčce na odgovor.

— G. Frank Završnik, potovalni zastopnik za Slovenian Liquor Co., se je podal danes po svojih poilih v Pennsylvanijo in New York za mesec dni.

— Slovenska cerkev v New Yorku je bila blagoslovljena in izročena svojemu vzvišenemu namenu dne 4. t. m.

Anaconda, Mont., 3. jul. 1916. —

"Sursum corda, v domu poje Mož pobožen — rajski svat." (Koseski.)

Dan 2. julija t. l. bil je dan največjega pomena za tukajšnje župnijo sv. Petra. Velepomemben za celo državo Montana. Častiti g. Anton Pirnat je daroval svojo novo mašo ob asistenci tukajšnjega č. g. župnika Ivana Pirnata, a stregla sta mu g. Alojzij kot diakon in g. Mihael kot subdiakon. Štirje bratje, štirje duhovniki. To je slučaj, ki se prerediti dogaja. Slovenci smo lahko ponosni na ta dogodek, ko vidimo, da je še dobrih Slovencev, ki vzgajajo take sinove, kot jih ima sivolaza gospa Pirnat, bivajoča blizu Ljubljane na Kranjskem.

Priprosti kmečki stariši, pa štiri sinove — duhovnike!

Da je pa bila včerajšnja slavnost še večja, počastil je g. novomašnika ml. g. škof iz Helene, kateri je imel dolgo pridigo, ki je veljala novomašniku. V lahko razumni angleščini je opisoval, koliko je veselje njih matere, ko v duhu gleda svojega že četrtega sina stati ob altarju ter darovati nekrvavo daritev Najvišjemu. Nobeno oko ni ostalo suho ob tem prizoru. Za g. škofom je nastopil g. Alojzij, drugi brat novomašnika. V slovenskem jeziku je razlagal, kako težak je duhovski stan; spodbujal je brata Antona za neumorno delovanje v vinogradu Gospodovem, naj se ne ustraši razburkanih valov in nevarnosti, katere mu prete i. t. d. Kar nas je bilo Slovencev pri tej svečanosti, smo bili skoro da osupli, ko smo po dolgih letih zopet poslušali božjo besedo govoriti v slovenskem jeziku. Lepo skladni, gorensko doneči glas g. Alojzija je pretresel srca vseh poslušalcev Slovencev. Čast mu! V Anacondi smo v resnici imeli dan, ki se o njem lahko reče: "To je dan, ki ga je Gospod naredil", kar je tudi g. škof v svojem govoru omenil.

Pripomba. Omenjeni bratje duhovniki so bili rojeni blizu Ljubljane na Kranjskem od priprostih kmečkih starišev. Oče jim je pred nekako enim letom umrl, a mati še živi in kot sem poznal iz pridige g. Alojzija, žele še vsi videti svojo dobro mater v stari domovini na rodni grudi.

Eden navzočih.

Ironwood, Mich., 4. jul. — Cenjeni Am. Slovenec! Gotovo se boš začudil, da ti danes pišem ta dopis. Pa kaj to meni mar! Le to ti rečem, da vem presneto dobro, da se tvoji urednik in črkostavec imenito zabavata kje v mestu na M streetu, ko ti jaz to pišem. No, pa saj Vama ne zavdam! Povem Vama le toliko, da me nič ne veseli iti ven, ker je tako vroče, da dobro vem, da se bi moja debelost raztopila na soncu, da grem ven. Nekaj Vam imam pa vendar povedati. Namreč to, da homo malo večjo cerkev imeli. In bo kmalu gotova. Sedaj imamo sv. mašo v polski cerkvi sv. Mihaela. Tam nimajo sedaj duhovna. Ker je Rev Pawler gotovo pozabil, da je učen za duhovnika in ne za karpenterja, je šel pomagat zimska okna jemati in je padel iz lestve ter si nogo izvinil; in sedaj se nahaja v bolnišnici, ne vem pa kje. Sedaj imamo sv. mašo ob nedeljah ob 7. in 9. uri zjutraj. To je radi vročine. Ker je začelo malo pihati in se oblačiti, zato pa pojdem na John Ruppertovo farmo, ker tam jagnje pečejo, in dobri pečenki jaz nikdar ne prigovarjam. Ker mi pa že od tam lepo diši in, g. urednik, že mi slim, da jo že jem, ko me tako prijetno vabi, zato pa zasledaj sklončam ta moj skromni dopis. In če bo kaj zabave, Vam že sporočim; upam, da bo! Pozdrav vsem naročnikom tega lista.

Naročnik Am. S.

Rice, Minn., 6. jul. — Dragi mi g. urednik A. S.! Prosim, da natisnete tole pismence v vaš cenjeni list. Želim vsem cenjenim čitateljem A. S. sporočiti, da nam tukajšnjim knučetom še ni nič sile. Dosti dela, dosti jela, to je naše geslo. Tudi denarja je za potrebo; če ga pa tudi včasih za par mesecev ni, se pa malo menjkrat v denarnico pogleda in malo bolj kisel obrazek drži.

Tukaj smo letos dan četrtega julija prav pravcato praznovali. To je bilo

POMAGAJMO REVEŽEM V SLOVENSKI DOMOVINI!

"Amerikanski Slovenec", bodi tolažbe studence! Lajšaj sirotam gorje, dvigni v pomoč jim roke. Vsakdo dodaj en dolar, tisočev pet da bo dar!"

A. Berk.

prvič, odkar naša prijazna naselbina obstoji. Parada polna vsega hudirjevega humorja in dovptov, potem druge zabave v obliči. In čast gre še posebno vsem, ki so se udeležili in ki so se tako pošteno obnašali, posebno na plesalnem podu. Jaz kot domačega mesta tuje sem prepričan, da je naša mladina s poštenim veseljem praznovala čeli 4. julij 1916. Opazil sem tudi več častitih tujecev med spoštovanim občinstvom, namreč g. F. Jakliča in g. F. Razingerja in še par drugih Slovencev, imena so mi neznana, iz Sartela, Minn.; gdna. Johana Mikeš iz St. Machela, Minn., mrs. Moreš iz St. Paula, Minn. in neka Johanca, kuharica iz bližnjega mesta. Le žal mi je, da je Gregor Smolej ml. parado zamudil; drugo leto Četrtega bo prišel zarana.

Žito kaže dobro in lepo, samo koruza je zaostala bogveje.

Frank T. Peternel si je kupil nov avtomobil. Zdjaj bom zopet enemu več "jenva" raz cesto z mojimi konji, ker jaz vsakemu avtomobilistu iz srca rad dam vso cesto, ker gospod tujega mesta me za tak "čin" lepo pozdravi, a gospod domačega mesta pa nič, ki se boji, da mu bom odzdravil ali pa še celo prisedel.

Tudi štorika se je oglasila, in sicer pri John Petricu in Antonu Justinu; prvemu je pustila hčerko, drugemu "bojsa".

Nevarno je pa obolela mrs. Franca Rekar, upam pa, da se kmalu ozdravi. Zdjaj pa lepo pozdravim tuje in domače naročnike Am. Slovenca.

B. Justin, tujec domačega mesta.

V DRUGIČ NA FILIPINE.

Na vojaški transportni ladji "Thomas" skozi "veliko lužo" Pacifiškega morja.

Piše Jakob Cuznar, seržant v Stric Samovi službi.

Meseca majnika 1916.

Cenjeni g. urednik A. S.: —

Sporočil in prošil sem Vas že po dopisnici, da mi pošijate že več let rednega in zvestega obiskovalca A. S. nadalje v Manilo na Filipinskih otokih, kjer me je že popreje za dve leti obiskoval.

Hočeš ali nočeš, kar Stric Sam pravi, to pomeni pri vojakih ravno toliko, kakor če bi cesar rekel, — ubogati se mora, brez vsakega pomišljanja. Dobil sem obvestilo iz Washingtona po brzojavu, da se moram javiti poveljniku Q. M. Cora v Manili, in biti v San Franciscu za časa, da odpotujem z majnikovim transportom, ki odrine iz San Franciska dne 5. majnika. Šel sem k majorju, svojemu poveljniku, eden izmed najboljših, kar sem jih kedaj imel pri vojakih, in ga prošil, da me pošlje par dni popreje, da bodem imel časa, si ogledati mesto San Francisko. In bil sem takoj uslišan. Odpotoval sem takoj, tako da sem imel skoraj cel teden časa, si ogledovati mesto Zlatih vrat.

Puško na ramo in sabljo za pas! Spravil sem svoje skromno imetje. Vožnji list in to celo s spalnim vozom in \$1.50 na dan za stroške pa mi je preskrbel Stric Sam. Mislim sem si: kako se pa imenito vozim! Včasih, ko sem se vozil po Ameriki, sem moral za vse sam skrbeti, in naspal sem se navadno kar sede, in to tudi že po cel teden dni skupaj; sedaj pa tako "nobel"!

Vozil sem se po D. R. G. in W. P. železnici skozi Pueblo, koloradski Pittsburg, kjer je zaposlenih večje število naših rojakov, in od tu skozi romantični in slavni Grand Canon od reke Arkansas skozi Royal Gorge in od tu kviku dalje in dalje v hribe mimo Leadville, najvišje moderno mesto na svetu s 7,508 prebivalci, med temi tudi večje število Slovencev. Od l. 1877 se je izkopal rudnin v vrednosti za \$350,000,000, in letni izkop sedaj je okrog 15,000,000. Od tu vozi železnica čez Tennessee Pass, 1200 čevljev nad morjem; od tu pa se obrne navzdol na pacifiško stran in drda dalje v dolino po zapadni Coloradi v državo Utah, skozi mesto Salt Lake City in od tu čez del Solnega jezera in skozi puste solne pušave in skozi golo državo Nevado in zeleno Californijo na nekdanji zlati zapad.

V San Franciscu sem dospel popoldne v soboto dne 30. maja. Drugo jutro, ker je bila ravno nedelja, sem poiskal v city directory slovenskega župnika in cerkev in šel je k sv. maši. Le tisti več, ki to poskusi, kako ginjen je in kako domače se človek počuti, ko po dolgem času zopet čuje besedo božjo v svojem milim materinem jeziku. Ponosni so lahko Slovenci v San Franciscu na svojo lepo cerkev. Dasi že parkrat uničena po ognju in potrestu, se je vsako pot lepša dvignila iz razvalin, kar pa seveda stane veliko stroškov, mnogo truda in slerbi, zato pač

najbolj ve g. župnik. Po sv. maši sem obiskal župnika, č. g. F. Turka. Dasi sem mu bil popolnoma tuj in neznan, me je č. gospod zelo prijazno sprejel, za kar mu bodi najlepša hvala. Popoldne sem šel v slovensko naselbino ali na "Kranjski hrib", kjer so po večini Slovenci naseljeni, z namenom, da mogoče izsledim kakega očjega rojaka, ampak nisem imel sreče. Pač pa sem izvedel za neko rojakinjo doma iz Kranjske gore, ki sem jo čez par dni v mestu obiskal. Kakor povsod v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki, tako imajo tudi Slovenci v San Franciscu večje število "izobraževalnih društev", ki jih imenujemo salune ali gostilne; tu se Slovenci po največ shajajo in izobražujejo, kako, to je pač vsakemu znano; stara navada, železna srcaja.

Ostale dni mojega bivanja pa sem ogledoval mesto San Franciscu in zanimivosti, krasni Golden Gate Park in tudi kraj, kjer se je lansko leto vršila panamo-pacifiška razstava. Razstavišče sedaj izgleda le še kot kraj nekdanjega krasnega, cvetočega in po potresu razdejanega kraljevega mesta. Palače, ki so stale na stošišočeh dolarjev, so jeli rušiti in podirati, tako da v par tednih še sledu ne bode o njih. Skoraj tužno se stori človeku gledati to podrtijo. Nehote se mi je vrnila v misel minljivost tega sveta: vse pride in izgine.

V četrtek popoldne sem se šel javiti na vojaško postajo Fort McDowell na Angel Island ali Angelov otok, mal otok, ki leži v San Franciscu-zalivu in je vladna lastnina. Tam je razun vojaške postaje tudi postaja za priseljenke, kakor Ellis Island v New Yorku. Noč sem prespal na otoku.

V petek zjutraj pa so nas odpeljali z malim parnikom k vladnim pomolom v San Franciscu, kjer je bila usidrana in za odhod pripravljena transportna ladja "Thomas". Ob 11. uri smo bili že vsi na ladji in potem ni bilo nobenemu več dovoljeno izstopiti. Točno opoldne je zatrobila parna pišal in nam naznanila pričetek dolge poti čez Pacifiško morje.

Odpluli smo. Precej nas je bilo na ladji, ki smo se že poprej vozili čez to "široko lužo" in so nam bile ne kaj preveč prijetne razmere na ladji že znane. Večina pa, in to ponajveč regrutje, pa so si to potovanje predstavljali kot kak izlet na piknik. In zares, ta se je prav kmalu pričel. Komaj smo prepluli skozi Zlata vrata na odprto morje, se je mnogih po precej okusni in komaj zaužiti južini že lotila sitnica morská bolezen in je brez usmiljenja pričela s svojo že starodavno znano operacijo. In bil je redek na ladji tisti izmed potnikov, da bi mu ne bila pokazila teka do večerje. Kajti znano je, da morje ob pacifiškem obrežju je navadno precej robato in surovo, zato se mu prav nič ne prilaga lepo ime "Tihno morje" v tem kraju. In ostalo je tako skozi celih pet dni vožnje. Pa tudi vreme smo imeli precej mrzlo.

Na ladji nas je bilo, ko smo zapustili San Franciscu, okrog tristo vojakov in kakih deset častnikov, pa tudi nekaj otrok in nežnega spola, soproge častnikov in oženjenih vojakov. Prišli smo skupaj iz različnih vojaških postaj Z. D., nekaj celo od atlantskega obrežja. Od tega števila je 60 vojakov mornarice (Marine Corps). 70 vojakov armade je ostalo v Honolulu, Havaijski otoki; ostali pa gremo na Filipine. 30 vojakov mornarice ostane na otoku Guam, ostali pa potujejo v Peking na Kitajsko.

Razdeljeni smo v pet časinskih stotnij, katerih vsaka je izročena enemu častniku, ki je začasni poveljnik. Na ladji so razpostavljeni straže in opravljamo službo kakor na postajah na suhem. Potrebno število mož je vsak dan določenih za delo, ki pomagajo v kuhinji, čistijo ladjo i. t. d. Vse moštvo, ki je prosto, mora pa vsak dan za pol ure telovaditi na krovu ladje. Vsako popoldne ob 11. uri je pregled ladje (inspection) od najvišjega častnika na ladji, ki je neki major, častnik armade na potu na Filipine. Ta pregleda tri krove ladje, če je vse snažno in v redu; ti so vrhnji ali odprti krov, jedilni krov in spalni krov. Straž imamo razpostavljenih pet na različnih krajih ladje: št. 1 na sprednjem delu v lavatorju ima nalogo, da se tam drži red in snaga; št. 2 je pri posodi za pitno vodo in ima nalogo, da se ta ne trati po nepotrebnem, in pazi mora tudi na pekarijo, da se kakih stvari ne prodaja od tam, ker bila je navada, da so pekariji prodajali vojakom pecivo, paje in druge sladkarije namenjene za prvi razred; št. 3 ima tako nalogo kot št. 2, da pazi na pitno vodo in zadnjem koncu ladje, namestu pekarije mora pa paziti na celico ali zapor, kjer se pokorijo za svoje grehe neubogljivi vojaki, sedaj imamo že 3 take grešnike; št. 4 je nastavljena pri skladišču in ima nalogo, da nihče v to ne vstopi brez dovoljenja in da se ne kadi v bližini; št. 5 pa je na zadnjem koncu ladje in ima nalogo, vreči na pomoč rešilni pas v slučaju, če kedo pade raz ladjo, in mora dati z bližnjim brozavnim strojem znamenje kapitanu, da ladjo ustavi. Vse straže imajo tudi nalogo paziti, da se ne vpije, razgraja, kolne in nesramno govori po ladji, in tudi igrati za denar je prepovedano. Vsak teden po enkrat imamo od zdravnika "fizični vizit", ki tudi pazi na to, da ima vsak čisto spodnjo obleko. Hrana na ladji je zelo slaba, pač je je zadosti; ampak pripravljena je tako, da marsikdo raje strada, kot pa bi jo užival. Kuha se vse s paro. Če bi Stric Sam hranil svoje hlapce na su-

hem kot jih tu na ladji, ne vem, kaj bi počel — vsi mu dezertirajo.

Po 8dnevni vožnji smo dne 13. maja ob 2. popoldne ugledali suho zemljo, severni del otoka Molokai od Havajev. Ob 5. uri smo ugledali otok Oahu, na katerem je mesto Honolulu. Pogled je bil prekrasen: morje mirno, nebo čisto jasno, le gor sredi otoka je bila zavista v oblake. Jaz se nisem videl kakega otoka ali dela zemlje temu podobnega, da bi tako odkrito kazal, rekel bi, svoje naravno bistvo. En sam pogled človeku zadostuje in priča o starih, že dolgo počivajočih ognjenikih. Natanko se vidijo po več krajih plasti lave, ki se je od časa do časa iz visokih gorečih žrel valila navzdoli v morje. Kedaj in koliko časa je že preteklo od tega, tega nam zgodovina ne pove. Zdelo se mi je, da vidim ležati pred seboj grobovje starega razbojnika, ki ga je mogočina roka ukrotila ali morda za vselej uničila, grobovje njegovo pa ovenčala s krasnim zelenjem, drevjem in cvetjem, izmed katerega pa moli na gosto posejano temno kamenje in se kažejo rebra črne lave, kot za spomenik, ki naj priča oskrbniku, človeku, da pod tem površjem počiva za večno ali pa morda samo začasno nekdanj grozo in strah povzročujoči ognjenik, ki se morda pripravlja za novo delovanje.

(Konec prih.)

Nesreče tuje besede.

V nekem višjem zavodu na Nemškem pregledovali so nedavno zdravniški oči učencev. Na to je ravnatelj izročil nekemu dijaku za očeta pismo, ki se je glasilo: "Spoštovani gospodi! Današnji pregled je pokazal, da je vaš mali Karlek zelo nagnjen k myopiji. Nekaj morate z njim storiti." Drugi dan prinese Karlek ravnatelju očetov odgovor: "Spoštovani gospod ravnatelj! Najlepša hvala za vaše naznanilo. Jaz sem svojega sina prav pošteno našelkal, in mislim, da tega ne bo več storil. Ako pa še kaj zagreši prosim, da mi to takoj naznanite." — Ta ravnatelj menda ne bo več rabil besede "myopia" namesto "kratkovidnosti".

Zapeka

bi ne smela trajati dalj nego 24 ur. Ako se vam čreva ne izpraznejo vsaj enkrat v tem času, je znamenje s katerim vas hoče narava opomniti, da je vaše črevesje v neredu, ali pa kaj nepravilnega v prebavi. Uživate Severov Življenski balzam (Severa's Balsam of Life) ter povečajte popitke ako potreba da si izpraznite čreva ter s tem pomagajte naravi odpraviti neprikl. Našli ga boste posebne vrednosti pri zdravljenju neprebave, slabe prebave, otrpilih jeter, ter njim podobnih nepriklj kakor nečistega jezika,

Buchanan-Daley Co Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premo

Največja zaloga v mestu

PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO

TELEFONI 597

Square Deal Vsakemu

Union Coal & Transfer Co 515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving

Chicago telefon 4313.

Northwestern telefon

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1895.



Anton Nemanich in Sin 1002 N. Chicago Street Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in imenitne vozove in kočije.

Na pozive se poslužuje vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočijaži in vsi delavci so Slovenci.

zguje slasti, splošne slabosti, in krvnosti in žledodnih nepriklj. Pro roča se tudi starim ljudem in okretcem. Naprodaj je v vseh lekarnah od nas. Cena 75 centov steklenice. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. —Adv. June.

LOKALNI ZASTOPNIKI (ICE "A. S.")

Allegheny, Pa.: John Mravintz. Aurora, Ill.: John Kočevar. Aurora, Minn.: John Klun. Bradley, Ill.: Math. Stefanich. Bridgeport, O.: Jos. Hochevar. Chicago, Ill.: Jos. Zupančič. Calumet, Mich.: John Gosencea. Cleveland, O.: Jos. Russ in La. Kushiolm. Chisholm, Minn.: John Vesel. Collinwood, O.: Louis Novak. Delmont, Pa.: Jos. Pavlich. Denver, Colo.: George Pavlakov. Ely, Minn.: Jos. J. Peshel. Enumclaw, Wash.: Jos. Malner. Gilbert, Minn.: Frank Ulchar. Gowanda, N. Y.: Frank Zore. Great Falls, Mont.: Mat. Ulrich. Hibbing, Minn.: Frank Golob. Houston, Pa.: John Pelhan. Indianapolis, Ind.: John Radež. Iron Mountain, Mich.: Louis B. Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin. Kansas City, Kans.: Peter Majer. La Salle, Ill.: Anton Kastello in klob Juvancic. Lorain, O.: Jos. Perušek. Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gro. Milwaukee, Wis.: John Vodovnik. Moon Run, Pa.: John Lustrik. Newburg (Cleveland): John Lep. Peoria, Ill.: M. R. Papich. Pittsburgh, Pa.: Anton Sneller. Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Bulh. Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljan. Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor. So. Chicago, Ill.: Frank Gorenez. Springfield, Ill.: John Peternel. Soudan, Minn.: John Loushin. So. Omaha, Neb.: Frank Kompare. Stambaugh, Mich.: Aug. Gregor. Steelton, Pa.: A. M. Papich. St. Joseph, Minn.: John Poglavaj. St. Louis, Mo.: John Mihelcic. Valley, Wash.: Miss Marie Toris. Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin. West Allis, Wis.: Anton Skerjan. Whitney, Pa.: John Salmich. Willard, Wis.: Frank Perovšek. Youngstown, O.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nismo zastopnika, priporočamo, da zglašijo kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverijo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini. Uprav. "A. S."







# Povest o dveh mestih.

Napisal Charles Dickens. Iz angl. prevel Izidor Cankar.

(Dalje.)

Odšla sta ter pustila Lucijo in njene moža in očeta in otroka ob svetlem ognju. Gospod Lorry je imel vsak čas priti iz banke. Gospodična Pross je bila prižgala luč, a jo postavila v kot, da morejo mirno uživati svetlobo ognja. Mala Lucija je sedela pri svojem starem očetu, oklepaje se njegove roke, in on ji je ravno začel pripovedovati z glasom, ki se je komaj dvigal nad šepetanje, povest o velikih in močnejših vili, ki je razmeknila zidove ječe in osvobodila jetnika, ki ji je nekaj bil storil neko uslugo. Vse je bilo tiho in mirno in Lucija je bila bolj brezskrbna kot prej.

"Kaj je to?" je zavpila naenkrat. "Draga," je dejal oče, ki je prenehal s povestjo in jo prijel za roko, "premaguj se. Kako si razburjena! Najmanjša stvar — vsak nič — te plaši! Tebe, ki si hči svojega očeta!"

"Zdelo se mi je," se je opravičevala Lucija, vsa prebledela in s trepetajočim glasom, "da sem slišala na stopnicah tuje korake."

"Stopnice so mrtvaško tihe, ljuba moja."

Ko je izgovoril te besede, je nekdo močno potrkal na vrata.

"Ah, oče, oče! Kaj je to? Skrij Charles! Reši ga!"

"Otrok moj," je odgovoril doktor vstavši in položivši ji roko na ramo, "rešil sem ga. Kaka slabost je to, draga moja! Daj, da grem odpret."

Vzel je svetiljko, šel preko dveh vmesnih sob in odprl. Po tleh so se oglašili trdi koraki in štirje možje s rovega obraza, v rdečih kapah in oboroženi s sabljami in pištolami, so stopili v sobo.

"Meščan Evremondé, nazvan Darnay?" je dejal prvi.

"Kdo ga išče?" je odgovoril Darnay.

"Jaz ga iščem. Mi ga iščemo. Poznam Vas Evremondé; videl sem Vas danes pred sodiščem. Zopet ste jetnik republike."

Cetverica ga je obkolila, kjer sta se ga oklepala žena in otrok.

"Povejte mi, kako in zakaj sem zopet jetnik?"

"Dovolj je, da se vrnete naravnost na sodišče; drugo boste zvedeli jutri. Pozvani ste za jutrišnje razpravo."

Doktor Manette, ki je pri tem obisku okamenel od začudenja in stal s svetiljko v roki kakor kip, se je po tleh besedah zgenil, odložil svetiljko, stopil k prvemu, ga prijazno prijel za prsa njegove rdeče volnene strajce in dejal:

"Pravite, da ga poznate. Ali poznate mene?"

"Da, poznam Vas, meščan doktor."

"Vsi Vas poznamo, meščan doktor," so dejali ostali trije.

On je raztreseno pogledal drugega za drugim in rekel po premolku s tišjim glasom:

"Ali boste tedaj meni odgovorili na njegovo vprašanje? Kako se je to zgodilo?"

"Meščan doktor," je dejal prvi obotavljaje, "toži ga oddelek Saint Antoinea. Tale meščan," pokazal je na drugega, "je iz Saint Antoinea."

Označeni meščan je prikimal in pristavil:

"Toži ga Saint Antoine."

"Zavoljo česa?" je vprašal doktor.

"Meščan doktor," je dejal prvi obotavljaje se kot prej, "ne izprašujete več. Če zahteva republika od Vas žrtev, boste Vi kot dober domoljub gotovo srečni, da jih morete storiti. Republika nad vse. Ljudstvo je vrhovni zakon. Evremondé, mudri se nam."

"Se eno besedo," je prosil doktor.

"Ali mi hočete povedati, kdo ga je naznanil?"

"To je proti predpisom," je odgovoril prvi, "a vprašajte tega-le iz Saint Antoinea."

Doktor se je ozrl nanj. On se je v zadregi prestopal, se malo otrl po bradi in slednjič dejal:

"Prav! Res je zoper predpise! Toda naznanila sta ga — in ga težko oddolžila — meščan in meščanka Defarge. In še nekdo drugi."

"Kdo drugi?"

"Ali vprašate Vi, meščan doktor?"

"Da."

"Tedaj," je dejal mož iz Saint Antoinea s čudnim pogledom, "vam bodo odgovorili jutri. Sedaj sem nem."

## VIII. POGLAVJE.

### Karte v roki.

Gospodična Pross ni k sreči ničesar vedela o novi nezgodi na domu in je šla po krivih, ozkih ulicah ter prekoračila reko po Novem mostu, preštevaje natihem neobhodne stvari, ki jih je še morala nakupiti. Gospod Cruncher je hodil s košaro poleg nje. Obadva sta gledala na desno in levo v prodajalne, mimo katerih sta stopala, pozorno opazovala vse večje gruče ljudstva in se ogibala vsake razburjeno govoreče množice. Bil je mrzel večer in megljena reka, ki se je stapljala v obeh s plapolajočimi lučmi in v ušesih s trdim strengotom, je kazala, kje stoji ladje, na katerih izdelujejo kovački puške za republikansko vojsvo. Gorje človeku, ki se je našel s tem vojstvom ali ki je v njem nezaznovo napredoval! Bolje bi mu bilo, da mu ni brada nikoli zrasla, kajti narodna britev ga je gladko obrila.

Gospodična Pross je bila nakupila nekaj malih kuhinjskih potrebščin in mero olja za svetiljko in je sedaj mislila na vino, ki ga je potrebovala. Ko je pogledala v več krčm, je obstala pred znamenjem gostilne "Dobrega republikanca Bruta", ki ji je bila še dosti všeč, nedaleč od Narodne palače, ki se je imenovala prej (in pozneje) Tuilerie. Krčma je bila bolj mirna kot druge, ki sta jih bila videla, in kljub rdečim domoljubnim kapam ne tako rdeča kot ostale. Ko se je posvetovala z gospodom Cruncherjem in se prepričala, da je tudi on njene misli, je gospodična Pross v spremstvu svojega kavalirja stopila k dobremu republikancu Brutu.

Postrani opazuje zakajene svetiljke; ljudi, ki so s pipami v ustih igrali z umazanimi kartami in rumenimi dominami; razgaljenega, golorokega in sajastega delavca, ki je glasno bral časopis, medtem ko so ga drugi poslušali; orožje, ki so ga nosili ali za trenutek odložili; dvoje ali troje gostov, ki so naslonjeni na mize spali in v narodnih visokorannih, raskavih črnih suknjah bili podobni spemim medvedom ali psom, sta tadva inozemska gosta stopila k blagajni in pokazala, kaj želita.

Ko je bilo vino izmerjeno, se je neki mož poslovil od tovariša v kotu in vstal, da odide. Moral je mimo gospodične Pross. A komaj ga je ugledala, je gospodična Pross zakričala in sklenila roke.

Naenkrat je bila vsa družba na nogah. Da je nekdo nekoga umoril, ker je bil drugega mnenja, je bilo najbolj verjetno. Vsi so pričakovali, da se kdo zgrudi, a so videli le moža in žensko, ki sta debelo gledala drug v drugega; mož je bil na videz Francoz in vrl republikanec, ženska očitno Angeljinka.

Kar so govorili razočarani učenci dobrega republikanca Bruta, razen da je bilo nekaj naglega in glasnega, bi za gospodično Pross in njenega varuha ravno tako lahko bila hebrejščina ali kaldejščina, če bi tudi kar najbolj napeto poslušala. Toda v svojem začudenju nista poslušala ničesar. Kajti treba je reči, da ni bila le gospodična Pross vsa prepadena in razburjena, marveč da je bil tudi gospod Cruncher — čeprav iz lastnega in zasebnega razloga — silno presenečen.

"Kaj je?" je vprašal mož, ki je zavoljo njega gospodična Pross kriknila, z jeznim, osornim glasom (dasi tiho) in angleški.

"Oh Solomon, dragi Solomon!" je zavpila gospodična Pross in zopet sklenila roke. "Toliko časa te nisem videla in ničesar slišala o tebi in sedaj te najdem tukaj!"

"Ne imenuj me Solomona! Ali mi želiš smrti?" je vprašal mož skrivnostno in boječe.

"Brat, brat moj!" je vzkliknila gospodična Pross in zajokala. "Ali sem bila kdaj tako trdoserčna nasproti tebi, da me moreš kaj takega vprašati?"

"Potem drži svoj govedavski jezik za zobmi," je odgovoril Solomon, "in pridij vun, če hočeš govoriti z menoj. Plačaj svoje vino in pridij vun! Kdo je ta mož?"

Gospodična Pross je odmajala s svojo ljubečo in žalostno glavo nad bratom, ki ni bil nikakor prenežen, in je dejala v solzah: "Gospod Cruncher."

"Najgre tudi on vun," je rekel Solomon. "Ali mar misli, da sem duh?"

Gospod Cruncher je očitno tako mislil, če smemo soditi po njegovih pogledih. A izpregovoril ni nobene besede in gospodična Pross je, prebrskavši vsa objokana globine svoje torbice, z veliko težavo plačala vino. Solomon se je nato obrnil k pristajem dobrega republikanca Bruta in jim stvar s par besedami po francosko pojasnil, na kar so se ti zopet vrnili k svojim prostorom in opravkom.

"Torej?" je dejal Solomon, obstavši na mračnem oglu ulice. "Kaj želiš?"

"Kako strašno grdo, da me brat, ki ga nisem nikdar nehala ljubiti," je ihtela gospodična Pross, "tako pozdravlja in da mi ne kaže nobene ljubezni!"

"Na, rag te vzemi! Na," je dejal Solomon in cmoknil gospodično Pross na ustnice. "Ali si sedaj zadovoljna?"

Gospodična Pross je le odkimala z glavo in tiho jokala.

"Če si pričakovala, da se bom začudil," je nadaljeval njen brat Solomon, "si se motila. Vedel sem, da si tukaj; jaz zveč skorjo za vse ljudi, ki pridejo sem. Če me resnično ne želiš spraviti v nevarnost — kar bi ti napol prisodil — pojdi kar najhitreje po svoji poti in pustj mene, da grem po svoji. Jaz imam opraviti. Jaz sem uradnik."

"Moj angleški brat Solomon," je vzdihnila gospodična Pross, dvignivši svoje objokane oči, "ki bi bil lahko postal v domovini eden izmed najboljših in največjih mož, uradnik med tujci in kakimi tujci! Rajša bi videla dragega dečka v —"

"Saj sem rekel!" jo je prekinil njen brat. "Vedel sem. Ti mi želiš smrti. Lastna sestra me bo osumila. Ravno, ko se mi je začelo obračati na bolje!"

"Milostljivi in usmiljeni Bog me obvaruj!" je vzkliknila gospodična Pross. "Rajša te ne vidim nikdar več,

dasi sem te vedno zvesto ljubila in te vedno bom. Reci mi eno samo prijazno besedo ter povej, da nisi hud in da se mi nisi odtujil, pa te ne bom več zadrževala."

Dobra gospodična Pross! Kakor bi ona bila zakrivila odtujitev. Kakor bi gospod Lorry v mirnem kotu v Sohu ne vedel že pred enim letom, da ji je ta dobri brat zapravil denar in jo pustil na cedilu!

Kljub temu je izgovoril ljubečo besedo z veliko bolj nevolnim zaščitniškim glasom, kot bi jo mogel izgovoriti, če bi bila v ravno obratnem razmerju (kakor se to vedno godi po vsem svetu), ko se je gospod Cruncher doteknil njegove rame ter hripavo in nepričakovano posegel vmes z naslednjim vprašanjem.

"Saj pravim! Oprostite, kako je Vaše ime: John Solomon ali Solomon John?"

Uradnik se je naglo in ezaupljivo obrnil k njemu. Doslej se ni bil izgovoril besedice.

"Dajte!" je dejal gospod Cruncher. "Odgovorite! John Solomon ali Solomon John? Ona Vas kliče za Solomonom in mora se vedeti, ko je Vaša sestra. Jaz pa vem, da ste John. Katero ime je prvo? In kaj je z imenom Pross? Onstran vode se niste zvali tako."

"Kaj hočete reči?"

"Jaz ne vem vsega, kar hočem reči, kajti ne morem se spomniti, kako so Vas zvali onstran vode."

"Ne?"

"Ne. A prisegel bi, da je bilo dvo-zložno ime."

"Res?"

"Res. Drugo je bilo enozložno. Poznam Vas. Bili ste ogleduh Baileya. Kako ste se zvali takrat, pri očetu laži, ki ste mu Vi sin?"

"Barsad," se je vmešal drugi glas.

"To je ime, tisoč funtov!" je vzkliknil Jerry Cruncher.

Mož, ki je posegel vmes, je bil Sydney Carton. Roke je držal zadaj pod škrice svoje jahalne suknje in stal tako malomarno ob gospodu Cruncherju, kakor bi stal v Old Baileyu.

"Nikar se ne ustrašite, draga gospodična Pross. Prisel sem sredi h gospodu Lorryju v njegovo veliko začudenje; zmenila sva se, da se ne bom nikjer pokazal, dokler ne bo vse v redu ali dokler ne bom mogel s čim koristiti. Stopil sem k Vam, da poprosim Vašega brata za par besed. Želel bi, da bi se Vaš brat pečal s kakim boljše stvarjo kot gospod Barsad. Zavoljo Vas bi želel, da bi gospod Barsad ne bil jetniška ovca."

Ovca je ob tistem času pomenila v narečju ključarjev ogleduha. Ogleduh, ki je bil bled, je se bolj prebledel in ga vprašal, kakor se upa —

"Vam bom povedal," je odgovoril Sydney. "Pred eno uro sem Vas videl, gospod Barsad, da ste stopili iz sodišča, ko sem jaz ogledoval njega zidovje. Vi imate značilen obraz in jaz si obrazem lahko zapomnim. Začudil sem se, da najdem Vas tukaj, in ker sem Vas iz upravičenih razlogov, ki Vam nisem neznan, spravil v zvezo v nezgodo sedaj zelo nesrečnega prijatelja, sem šel za Vami. Stopil sem tesno za Vami v tole krčmo in sedel zelo blizu Vas. Iz Vašega odkritosrčnega pogovora in iz tega, kar je javno krožilo med Vašimi občudovalci, mi ni bilo težko spoznati vrsto Vašega poklica. In počasi se je to, kar sem storil na slepo srečo, izpremenilo v jasen namen, gospod Barsad."

"Kak namen?" je vprašal ogleduh.

"Bilo bi sitno in nevarno razlagati take stvari na ulici. Ali bi ne blagovolil govoriti z menoj nekaj minut zaupno — v pisarni Tellsonove banke na primer?"

"Ali grozite?"

"Oh! Ali sem kaj takega storil?"

"Zakaj bi tedaj šel z Vami?"

"Res, gospod Barsad, jaz ne vem, če Vi ne veste."

"Ali mi nečete odgovoriti, sir?" je vprašal ogleduh neodločno.

"Izvrstno me razumete, gospod Barsad. Nečem."

Cartonova malomarna brezobzirnost je krepko podprla njegovo bistroumnost in spretnost pri delu, ki ga je namerjal izvršiti, in z močjem, s kakršnim je imel opraviti. Njegovo bistrovno oko je to opazilo in kar najbolj izrabilo.

"Saj sem ti rekel," je dejal ogleduh in očitajoče pogledal svojo sestri; "če bom imel zavoljo tega kake sitnosti, bo to tvoje delo!"

"Pojdite, pojdite, gospod Barsad!" je vzkliknil Sydney. "Ne bodite nevladežni. Če bi ne bil tako visoko cenil Vaše sestre, bi Vam ne bil tako prijazno stavil majhnega predloga, ki ga želim izvršiti v najino obojestransko zadovoljstvo. Ali pojdete z menoj v banko?"

"Hočem izvedeti, kaj mi imate povedati. Da, pojdem z Vami."

"Predlagam, da najprej varno spremimo Vašo sestro do ogla njene ulice. Dovolite, da Vam primem pod pazduho, gospodična Pross. Za Vas ni dobro hoditi sedaj brez varuha po mestu; in ker Vas spremljevalec pozna gospoda Barsada, bi ga tudi povabil h gospodu Lorryju. Vsi gotovi? Pojdimo torej!"

Gospodična Pross se je spomnila kmalu pozneje in se je spominjala do konca življenja, da je bila v Sydneyevi roki, se je je oklenila in mu pogledala v obraz, proseč ga, naj ne stori Solomonu nič hudega, trdna odločnost in v njegovih očeh neka navdušenost, ki ni le nasprotovala njegovemu lehkomišelnemu obnašanju, marveč tudi vsega moža izpremenila in dvignila. Preveč

je skrbela za brata, ki je tako malo zaslužil njeno ljubezen, in preveč poslušala Sydneyjevo prijateljsko tolažbo, da bi mogla misliti na to, kar je videla.

Poslovili so se od nje na oglu in Carton se je obrnil proti stanovanju gospoda Lorryja, ki je bilo oddaljeno kakih pet minut. John Barsad ali Solomon Pross je šel poleg njega.

Gospod Lorry je bil ravno povečerjal in je sedel pri ljubem majhnem ognju — morda gledaje v njegovem plamenu podoba onega mlajšega postar-nega gospoda iz Tellsonove banke, ki je pred mnogimi leti zrl v rdečo žerjavico hotela v Doveru. Ko so vstopili, je obrnil glavo in se začudil, da je z njimi prišel tujec.

"Brat gospodične Pross, sir," je dejal Sydney. "Gospod Barsad."

"Barsad?" je ponovil stari gospod. "Barsad? To ime mi je znano — in obraz tudi."

"Saj pravim, da imate značilen obraz, gospod Barsad," je hladno pripomnil Carton. "Sedite, prosim."

Ko je sedel tudi sam, je spomnil gospoda Lorryja s tem, da mu je rekel z nagubanim čelom: "Priča v tisti pravi-di." Gospod Lorry se je takoj domislil in je pogledal svojega novega obiskovavca z neprikritim zaničevanjem.

(Dalje prih.)

### Ljudje brez žeje.

Nov pojav bolezn, o kateri se doslej ničesar ni vedelo, je odkril ino-moški profesor dr. Schmidt in jo krstil z imenom oligodysie, to je brez-žejnost. Pri neki bolnici, ki mu je pravila, da že dalje časa ne občuti no-bene žeje več, je postal pozoren in kmalu je našel med svojimi klienti več oseb, ki so imele tako malo razvit čut žeje, ne da bi se zavedale vedno četa svojega stanja. Gre skoro vedno za nevrastenike, ki ne morejo izkazati nobenega dokazljivega znaka bolezn v organih. Tudi pri veliki vročini bol-niki ne občutijo žeje, se tudi ne pote-niti v parni kopeli, niti po aspirinu. Kakih nepriklj zaradi tega po njih-ovemu zatrdanju nimajo. Vsled pomanj-kljivega sprejemanja vode se nagibajo ti bolniki k tvorbi mehurnega in žolč-nega kamena.

Rojaki in rojakinje širom Amerike! Pristopajte k največjemu sloven-skemu podpornemu društvu.

**DRUŠTVO SV. DRUŽINE**  
(The Holy Family Society)

štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."  
"Vsi za enega, eden za vse."

### Odbor za leto 1916.

Predsednik.....George Stonich.  
Podpredsednik.....Stephen Kukar.  
Tajnik.....Jos. Klepec.  
Zapisnik.....John Barbich.  
Blagajnik.....John Peiric.  
Reditelj.....Frank Kocjan.

### Nadzorniki:

Nicholas J. Vranichar, John N. Pas-deritz, Joseph Težak.

To društvo sprejema rojake in roja-kinje iz vseh krajev od 16. do 55. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D.

Redna seja se vrši vsako zadnjo ne-deljo.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri pod-pisanem. Če mu ni mogoče osebno pri-ti, naj mi piše za podrobnosti in navo-dila in pošlje \$1 (en dolar), ta vsota se potem vračuna za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in dru-go. Če ni kandidat sprejet, razun la-stne krivde, mu vrnem vplačani denar. Pisma naslovite na:

JOS. KLEPEC, JOLIET, ILL.

## Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za .....	\$12.00
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za .....	\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za .....	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za .....	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za .....	\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za .....	\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za .....	\$9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za .....	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za .....	\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za .....	\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za .....	\$6.00
Domace Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po .....	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v sloven-skem jeziku na:

**Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.**



*Fred Lehring-Brewing Co.*  
JOLIET, ILL.

## PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. .... Both Telephones 26. .... JOLIET, ILLINOIS

**J. C. Adler & Co.**

POZOR ROJAKINJE!

priporoča rojakom svojo

**Mesnica**

Telefon 101.

JOLIET, ILL

Ali veste, kje je dobiti najboljšje meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

**Anton Pasdertz**

se dobijo najboljšje sveže in prele-jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej! poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba

naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v

našej mesnici in groceriji na voglu

in Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1111

## Luka Pleše

HRVATSKO-SLOVENSKA  
**GOSTILNA**

kjer točim najokusnejše pivo, fina do-mača in importirana žganja in vino-ter prodajem dišeče smodke.

Se vsem priporočam v obilen ob-hod.

1014 North Chicago St., Joliet, Ill.

## Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

## EAGLE EXPORT



ter je najboljša pijača

**E. Porter Brewing Company**

Obs telefona 405,

S. Bluff St., Joliet, Ill.